

Czech Theatre/ Théâtre tchèque

CZECH THEATRE 16
THÉÂTRE TCHÈQUE

De nivel european, deși prezintă numai evenimente teatrale locale, este și revista bilingvă „Czech Theatre/Théâtre tchèque”, editată de Institutul de Teatru de la Praga. Până nu demult apariție bianuală, începând de anul trecut publicația apare doar o dată pe an și

cu un nou „look” rămânând una dintre cele mai elegante reviste europene de profil. Situația ei în rândul publicațiilor europene se datorează tematicilor importante (Cvadrinela de la Praga din 1999, Întâlnirea generală a IETM, desfășurată la Praga în aprilie 2000), dar și câtorva spectacole produse de regizori care au schimbat fața teatrului ceh. Alături de un clasic al regiei - Otomar Krejca -, s-au impus Petr Lebl și Jan Antonín Pitínský, doi dintre cei mai originali și mai provocatori artiști de azi, interesul pentru montările lor depășind de mult granițele. Cel mai recent număr (unicul din 2000) al acestei publicații editate în excelente condiții grafice se referă la spectacole produse de cei doi „tineri furioși” mai sus pomeniți, promotori ai unui stil de teatru cuprins între „imaginația modernă și lejeritatea postmodernă”, la dezvoltarea teatrului-dans în Cehia,

într-o varietate de formule scenice, la stadiul în care se află astăzi Opera cehă. Pagini consistente sunt rezervate ultimului deceniu teatral al secolului și analizei transformărilor survenite în acest răstimp în spațiul teatral ceh. În pofida schimbărilor de mentalitate și de generații, a impunerii unor tineri creatori „rebeli”, a exploziei mișcărilor *off*, teatrul ceh actual pare atins de blazarea și pesimismul sfârșitului de mileniu. Între euforia și speranța anilor '90 și dezolarea și criza teatrală a anului 2000, retrospectiva făcută de revista „Czech Theatre/Théâtre tchèque” include destule evenimente majore, multe dintre ele, de răsnet european. Cum sunt și cele programate a se derula pe tot parcursul acestui an important pentru cehi, mai ales o dată cu declararea orașului Praga drept capitală teatrală europeană.

M. A. A.

Spr *palavre redactionale* *redactionale*

Unde e capul când se merge **CU** picioarele pe pereți

– Suntem la sfârșit de an, ar trebui să ne gândim ce facem la anu'. Eu am o propunere...
– Să nu mai scriem cronici!
– Ba dimpotrivă, dar să fie scrise numai de oamenii din redacție.
– E posibil, dacă ne limităm doar la spectacolele din București, dar cu provincia ce facem?
– Nici în București nu pot fi acoperite toate spectacolele. E câteodată o

năvală de premiere...
– Să le mai amânăm!
– Premierele?
– Nu, cronicle. Pot să motivez de ce?
– Te rog!
– Pentru ca să folosim cât de cât aceleași criterii, același barem. S-a întâmplat să lipsesc o lună, am citit apoi revista cu „ochi străin” și am văzut că între criteriile redacției și cele ale colaboretorilor există diferențe. Eu nu

zic că e rău, dar, din această cauză, predomină inventarul în dauna opiniei.
– Dar redacția are criterii unitare?
– Aproximativ. Sigur că nu sunt unitare, dar...
– Chiar rândul trecut discutam despre influența prietenilor și a neprietenilor în scrierea cronicii...
– Nu pot fi aceleași pentru că suntem persoane, ca să nu zic personalități –